

Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 18 af 26. juni 2002 om betalingsjagt og -fiskeri

I medfør af §§ 7 og 8, § 10, §§ 12 og 13, § 15, stk. 4, § 17 og § 18 i landstingslov nr. 12 af 29. oktober 1999 om fangst og jagt som senest ændret ved landstingslov nr. 11 af 12. november 2001 samt § 8, §§ 25-26, § 33 samt § 34 i landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 om fiskeri som senest ændret ved landstingslov nr. 15 af 12. november 2001 fastsættes:

Anvendelsesområde

§ 1. Bekendtgørelsen finder anvendelse på betalingsjagt og -fiskeri på Grønlands land- og fiskeriterritorium.

Betalingsfiskeri

§ 2. Betalingsfiskeri må kun udøves af personer med gyldigt fisketegn, jf. dog stk. 2. Fisketegn er personlige og må ikke overdrages, udlånes eller lignende.

Stk. 2. Personer under 15 år i følge med en voksen er omfattet af dennes fisketegn.

Aldersdokumentation skal medbringes.

Stk. 3. Enhver skal på forlangende fra politi, jagt- og fiskeribetjente eller andre af Landsstyrets Sekretariat dertil bemyndigede personer kunne fremvise dokumentation for sin fiskeret i form af gyldigt fisketegn.

§ 3. Fisketegn udstedes af Landsstyrets Sekretariat.

Stk. 2. Landsstyrets Sekretariat kan pålægge kommunerne at varetage den nødvendige administrative forvaltning af betalingsfiskeri, ligesom Landsstyrets Sekretariat kan bemyndige institutioner og turistkontorer til at forestå forvaltningen af udstedelse af fisketegn.

§ 4. Fisketegn giver ret til at udøve fiskeri med stang, pilk eller lignende håndredskaber efter følgende regler:

1) Fisketegn A, er gældende fra betalingstidspunktet at regne indtil udløbet af det næstfølgende hele døgn.

2) Fisketegn B, er gældende fra betalingstidspunktet at regne indtil udløbet af de næstfølgende syv døgn.

3) Fisketegn C, er gældende fra betalingstidspunktet at regne indtil udløbet af den næstfølgende hele måned.

Stk. 2. Som dokumentation for betalingstidspunktet, jf. stk. 1, er poststemplets datoangivelse gældende.

Stk. 3. Landsstyrets Sekretariat kan stille krav om afrapportering af antallet af udstedte fisketegn og fangstmeldinger.

Stk. 4. Fisketegn giver alene ret til fiskeri efter de regler, der er fastsat i øvrig lovgivning omkring fiskeri.

§ 5. Ved udstedelse af fisketegn opkræves en afgift. Landsstyret fastsætter i henhold til landtingsfinansloven afgiftens størrelse. Afgiften tilfalder Landskassen.

Betalingsjagt på moskusokser og rensdyr

§ 6. Landsstyret afsætter en kvote til betalingsjagt inden for hver af de fastsatte generelle kvoter til jagt på moskusokser og rensdyr. Herudover fastsættes efter indstilling fra Ivittuut Kommunitat en særlig kvote til betalingsjagt på moskusokser i Ivittuut Kommune.

Stk. 2. Kvoterne fordeles blandt de, der har opnået tilladelse i medfør af § 8 stk. 1. Kvoter kan fastsættes for en periode af op til 3 år.

§ 7. Betalingsjagt på moskusokser eller rensdyr må kun arrangeres af personer, jf. dog § 22, stk. 2, som har opnået tilladelse hertil af Landsstyrets Sekretariat, jf. § 8 stk. 1, har fast bopæl i Grønland og som opfylder betingelserne for lovligt at kunne drive næring i Grønland. Tilladelser er tidsbegrænsede og skal tages i brug indenfor et år, i modsat fald bortfalder tilladelserne. Tilladelser er personlige og må ikke sælges eller overdrages.

§ 8. Tilladelse til at arrangere betalingsjagt på moskusokser eller rensdyr opnås ved ansøgning til Landsstyrets Sekretariat. Tilladelser kan udstedes for et eller flere år ad gangen. For at opnå en tilladelse skal ansøgeren kunne dokumentere at være i stand til at arrangere betalingsjagt på det dyr, tilladelsen vedrører. Dokumentation kan blandt andet bestå i at have gennemført de for den pågældende betalingsjagt relevante moduler under den af Greenland Tourism A/S, Grønlands Turistråd etablerede outfitteruddannelse med tilfredsstillende resultat. Arrangøren skal endvidere anvende kvalificerede guides, jf. stk. 3.

Stk. 2. Tilladelser kan af Landsstyrets Sekretariat tilbagekaldes, såfremt rapportering i henhold til § 11 ikke gennemføres med tilfredsstillende resultat.

Stk. 3. Ved kvalificerede guides forstås personer, der:

- 1) har kendskab til gældende jagt- og fredningsbestemmelser, samt regler fastsat i våbenloven,
- 2) har relevant viden om det dyr, tilladelsen gælder for,
- 3) kan forestå trofæpræparation på kvalificeret vis,
- 4) har kendskab til relevante fremmedsprog,
- 5) har indgående kendskab til det konkrete jagtområde,
- 6) har jagtmæssig ekspertise, og
- 7) kan afvikle betalingsjagtarrangementer sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Stk. 4. For at opnå tilladelse til at arrangere betalingsjagt på moskusokser eller rensdyr kan der, udover de i stk. 1, nævnte kriterier, lægges vægt på om ansøger råder over de fornødne fysiske faciliteter til at afvikle et betalingsjagtarrangement og har fangst, jagt eller turisme som hovederhverv.

Stk. 5. Betalingsjagtarrangøren skal selv fysisk være tilstede ved afviklingen af et betalingsjagtarrangement.

§ 9. Landsstyrets Sekretariat udsteder et certifikat for hver moskusokse eller hvert rensdyr, der må nedlægges ved betalingsjagt. Landsstyrets Sekretariat kan, hvor dette er hensigtsmæssigt, bemyndige betalingsjagtarrangøren at udfylde certifikatet.

Stk. 2. Betalingsjagtarrangøren skal inden sæsonstart rette henvendelse til Landsstyrets Sekretariat med henblik på udlevering af engangsplomber. Efter nedlæggelsen af dyr skal disse benyttes til identifikation af de nedlagte dyr, ved fastgørelse på dyrets køller, således at der er tale om en stabil og iøjnefaldende placering.

Stk. 3. Certifikater udstedt i henhold til stk. 1 giver samtidig ret til fiskeri i én uge svarende til Fisketegn B, jf. § 4, stk. 1, nr. 2 og til at nedlægge mindre vildt i én uge, svarende til tilladelse til betalingsjagt på mindre vildt (B), § 15, stk. 2, jf. dog § 15, stk. 3.

§ 10. Betalingsjagtarrangøren skal på forlangende fra politiet, jagt- og fiskeribetjente eller andre af Landsstyret bemyndigede personer kunne fremvise gyldig dokumentation i form af certifikat og engangsplomber, jf. § 7 og § 9, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Betalingsjagtarrangøren skal sikre, at kød og skind fra nedlagte dyr hjemtages eller deponeres forsvarligt.

§ 11. Betalingsjagtarrangøren skal senest 1 måned efter hver jagtperiodes afslutning indsende en rapport til Landsstyrets Sekretariat med oplysning om nedlagte dyrs antal, køn og alder samt tidspunkt

og sted for nedlæggelse. Rapporteringspligten omfatter også for mindre vildt nedlagt i henhold til § 13, stk. 3.

Stk. 2. Rapporten skal endvidere indeholde en særlig redegørelse for sted, fremgangsmåde og andre relevante oplysninger vedrørende deponering efter § 10, stk. 2, såfremt deponering har fundet sted.

§ 12. Ved udstedelse af certifikat, jf. § 9, stk. 1, opkræves en afgift for hvert dyr. Landsstyret fastsætter i henhold til landstingsfinanslovens afgiftens størrelse. Afgiften tilfalder landskassen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ved betalingsjagt på moskusokser i Ivittuut Kommuniat fritages betalingsjagtarrangøren for betaling af den i stk. 1 nævnte afgift pr. certifikat.

§ 13. Det påhviler betalingsjagtarrangøren at sikre, at personer der deltager i et betalingsjagtarrangement kan forevise gyldig våbentilladelse fra hjemlandet.

Stk. 2. Personer, der har erhvervet certifikat til at nedlægge en moskusokse eller et rensdyr skal til en hver tid under jagten kunne forevise gyldigt certifikat til det dyr, der jages.

§ 14. I Hjemmestyrets bekendtgørelser om beskyttelse af henholdsvis moskusokser og rensdyr kan fastsættes yderligere regulering af betalingsjagt på de to arter..

Betalingsjagt på mindre vildt

§ 15. Landsstyrets Sekretariat kan udstede tilladelse til betalingsjagtarrangører, der opfylder betingelserne for at kunne arrangere betalingsjagt, til at arrangere betalingsjagt på mindre vildt. Ved mindre vildt forstås, fugle, sæler og mindre landpattedyr. Disse tilladelser er personlige og må ikke overdrages.

Stk. 2. Tilladelse til at arrangere betalingsjagt, jf. stk. 1, er gyldig i 2 år.

Stk. 3. Betalingsjagt på mindre vildt må kun finde sted i følge med den pågældende betalingsjagtarrangør.

Stk. 4. For at opnå tilladelse efter stk. 1 skal betalingsjagtarrangøren kunne dokumentere at være i stand til at opfylde følgende krav:

- 1) kendskab til gældende jagt- og fredningsbestemmelser, samt regler fastsat i våbenloven,
- 2) kendskab til det konkrete jagtområde,
- 3) jagtmæssig ekspertise,
- 4) at betalingsjagtarrangementet afvikles sikkerhedsmæssigt forsvarligt.
- 5) relevant viden om byttedyrene og
- 6) kendskab til turistbranchen.

Dokumentation kan blandt andet bestå i at have gennemført de for betalingsjagt relevante moduler under den af Greenland Tourism A/S, Grønlands Turistråd etablerede outfitteruddannelse.

Stk. 5. Tilladelse til betalingsjagt på mindre vildt giver ret til at udøve jagt eller fangst efter følgende regler:

- 1) Tilladelse til betalingsjagt på mindre vildt (A), gælder for et døgn fra udstedelsestidspunktet.
- 2) Tilladelse til betalingsjagt på mindre vildt (B), gælder for en uge fra udstedelsestidspunktet.

Stk. 6. Personer der ønsker at opnå ret til at udøve jagt eller fangst på mindre vildt skal kunne forevise gyldig våbentilladelse fra sit hjemland til betalingsjagtarrangøren og i øvrigt på forlangende.

§ 16. Betalingsjagtarrangøren skal en gang årligt inden 10. januar fremsende en rapport til Landsstyrets Sekretariat for det foregående år med oplysning om blandt andet antal vildt, indtægter ved betalingsjagt på mindre vildt samt tidspunkt og sted for nedlæggelse.

§ 17. For udstedelse af tilladelser til betalingsjagt på mindre vildt i medfør af § 15, stk. 5, opkræves en afgift. Landsstyret fastsætter i henhold til landstingsfinansloven afgiftens størrelse. Afgiften tilfalder Landskassen.

§ 18. Betalingsjagt på mindre vildt skal foregå efter de gældende regler for fangst og jagt på de pågældende dyrearter.

Dispensationsadgang

§ 19. Landsstyret kan dispensere fra reglerne i denne bekendtgørelse hvis hensynet til videnskabelige undersøgelser eller andre særlige forhold tilsiger det.

Foranstaltninger

§ 20. Overtrædelse af §§ 2, 7, 10, 13 samt § 15, stk. 1 og 6 kan medføre bøde og konfiskation af fangsten.

§ 21. Tilladelse til at udbyde betalingsjagt i medfør af § 7 og § 15 kan tilbagekaldes af Landsstyrets Sekretariat, hvis:

- 1) betalingsjagtarrangøren overtræder gældende jagt- og fredningsbestemmelser, samt regler fastsat i våbenloven,
- 2) de biologiske forudsætninger for tilladelsen er væsentligt ændrede,
- 3) betalingsjagtarrangøren ikke fremsender rapport i henhold til § 11 samt § 16,
- 4) deponering af kød eller skind ikke foretages forsvarligt, jf. § 10, stk. 2 eller
- 5) hvis betalingsjagtarrangøren ikke længere opfylder kravene fastsat i medfør af §8, stk. 1 eller § 15, stk. 4.

Ikrafttræden

§ 22. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. juli 2002.

Stk. 2. Gældende tilladelser, jagt- eller fiskekort udstedt med hjemmel i tidligere lovgivning om betalingsjagt og –fiskeri er fortsat gældende til udløb. Dette gælder også for selskaber, uanset bestemmelsen i § 7.

Stk. 3. Samtidig ophæves Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 13 af 16. marts 2001 om betalingsjagt og -fiskeri.

Grønlands Hjemmestyre, den 26.juni 2002.

Jonathan Motzfeldt

/

Jørn Birk Olsen